

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 378

Prosinec 1987

Radostné Vánoce a mnoho štěstí

v Novém roce 1988

přeje svým věrným členům a přátelům

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

VÁNOČNÍ ROZJÍMÁNÍ

Za několik měsíců bude tomu již sedmdesát let, kdy byla založena Československá Národní Rada Americká. Její základní snaha je však stále stejná a nestárnoucí:

SDRUŽOVAT AMERICKÉ OBČANY ČESKOSLOVENSKÉHO PŮVODU!

Rada je organizací celonárodní. Snaží se spojovat krajany, abychom se navzájem posilňovali, zachraňovali a udržovali krajanské tradice, českou a slovenskou řeč a vše to, co bylo krásné a ušlechtilé v našem národním životě.

Našimi členy nejen v odbočkách, ale i v předsednictvu jsou nejen starokrajané, ale i novoameričané z exilových řad.

Založení Rady bylo tenkrát krásným vánočním dárkem československé americké veřejnosti. I po tolika létech tento s láskou zasazený strom stále žije a jeho větve a větvíčky a lístky v podobě nesčetných klubů a spolků se zelenají po celých Spojených státech. A protože v naší staré vlasti je opět doba temna a svobodný společenský život je udupáván a škrcen, stali jsme se tak jedinou československou organizací, kde je možno česky a slovensky svobodně myslet i mluvit. Využijme tohoto osudu k rozšíření a obrození naší organizace.

Vy mladí československého původu a vy, kteří jste odešli z onoho temna, zapojte se a pomozte nám udržet naši národní totožnost.

Redakce

VESTNIK

December 1987

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - O. Kovar

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Prosinec 1987

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - O. Kovářová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

SPRÁVA ING. ŠTEFANA PAPÁNKA Z NÁVŠTĚVY IZRAELU

Vo dňoch 4. až 8. októbra sme sa s priateľom Rudolfom Fraštackým vybrali navštíviť štát Izrael. Reprezentovali sme Československú národnú radu, Stálu konferenciu slovenských demokratických exulantov a Radu slobodného Československa.

Pred pár rokmi vydala Rada slobodného Československa spolu so Stálou konferenciou slovenských demokratických exulantov vyhlásenie, v ktorom sme odsúdili antisemitskú politiku slovenského režimu za II. svetovej vojny. Zdoraznili sme, že je to tragická perióda našej histórie, s ktorou však slovenský národ nemá nič spoločné a od ktorej sa Slováci dištancovali tak výrazne v Slovenskom národnom povstaní. Vo vyhlásení sme tiež zdoraznili, že podávame našim bývalým spoluobčanom židovského vierovyznania ruku a že ich pozývame do nášho tábora k boju za slobodu a nezávislosť Masarykovej republiky.

Medzičasom sme sa dozvedeli, že v Izraeli existujú organizácie našich bývalých spoluobčanov. Dozvedeli sme sa tiež, že bolo vybudované mohutné mauzóleum obetiam Holocaustu. Po týchto správach sme považovali za nutné urobiť ďalší krok k nadviazaniu stykov s týmito organizáciami a považovali sme si za morálnu povinnosť sa ísť pokloniť pamiatke obetí Holocaustu. A tak sme sa vydali na cestu do Izraelu.

V Izraeli sme boli srdečne a uprímne prijatí. Po prilete na letisko Ben Gurion v Tel Avivu nás uvítal generálny tajomník ústrednej organizácie našich bývalých občanov Karol Steiner, doprevadil nás do hotelu Ramada na brehu Stredozemného mora. Nasledujúci deň, 5. októbra sme sa odobrali na námestí T. G. Masaryka v Tel Avive. V roku 1927 navštívil T. G. Masaryk vtedajšiu Palestínu. Bol prvou hlavou štátu, ktorý bol oficiálnym hosťom židovských osadníkov z Československa. Ako 77-ročný cestoval T. G. Masaryk naprieč zemou, bol čestným hosťom novozaloženej jeruzalémskej univerzity, mesto Tel Aviv ho poctilo čestným občianstvom a pomenovalo jeho menom námestie, kde sme po 60tich rokoch položili veniec a pripomenuli zásluhy a význam tohoto veľikána novodobých československých dejín.

Skoro ráno 6. októbra sme odcestovali do nádherne situovaného mesta Haify, kde sme boli uvítaní a doprevádzaní predsedom krajskej organizácie Hitachdut Olek Czechoslovakia dr. Wintersteinom a jeho ženou Lydiou. Stretli sme sa tam tiež s bývalým osvienčimským väzňom, terajším filmovým režisérom a producentom Jackom Gar-

feinom, rodákom z Bardejova, zoznámili sme sa so známym spisovateľom pánom Kulkom a tiež s pánom Foltysom. Tito všetci nás doprevadili do 25 kilometrov severne od Haify položeného kibucu Kfar Masaryk. Tam sme boli privítaní výberom predstavenstva na čele s Avri Fischerom, slovenským rodákom, ktorý nás prevádzal po rozsiahlych pozemkoch a objektoch kibucu, v ktorých zodpovední vedúci podávali odborný výklad a odpovedali podrobne na naše mnohé dotazy. Pri slávnostnom obede v kibuce v priestornej, moderne zariadenej jedálni padla otázka, čo z Masaryka zapůsobilo na zakladateľov kibucu tak mocne, že sa rozhodli dať novej osade jeho meno. Jeden z najstarších zakladateľov učiteľ Boernstein diskusiu k tomuto bodu rozvinutú takto zakončil; Masarykova osobnosť vyžarovala dôstojnosť, rozhodnosť a silu. Postulátom jeho humanitného ideálu bolo zachovanie dôstojnosti každého jednotlivca.

Po obede nám podal Avri Fischer v klube kibucu výklad o realizácii projektu Masarykovho spoločenského strediska, ktoré bude slúžiť tým, ktorí majú záujem poznať a učiť sa z odkazu Masaryka. Členovia kibucu veria že tento živý kultúrny pamätník najlepšie prispeje k nesmrteľnosti ideálov, ktoré Masaryk hlásal a za ktorými stál: "za spravodlivosť, slobodu, humanizmus a život v mieri."

Nasledujúci deň sme cestovali do Jeruzaléma, aby sme navštívili pamätník Yad Vashem na vrchu spomienok. Boli sme prekvapení rozsiahlosťou a krásou tohoto komplexu, ktorý pozostáva z mnohých budov. Stavby sú vybudované z prírodného kameňa a mramoru a v nich zhromaždené doklady a pamiatky z celého sveta, ktoré pripomínajú utrpenie židov. Je tam autentická kópia miestnosti v Osvienčime s pecou, v ktorej boli spálené milióny židov. Na pamiatku na 6,000.000 umučených židov je uložených 6,000.000 krásnych lesknúcich sa kryštálov. V strede budovy horí večný oheň. Na našu počesť usporiadali slávnostný obrad, pri ktorom sme boli postavení k tomuto večnému ohňu a symbolicky sme držali dlhý predmet (neviem ho správne pomenovať), ktorého jeden koniec bol v ohni. Pri tomto obrade sme sa spoločne pomodlili s rabinom. Okolo budov sú vysadené stromy vysoké 12 až 15 feetov. Tieto stromy sú venované jednotlivcom, ktorí sa zaslúžili o zachránenie života židovského človeka. Pod každým stromom je mramorová doska s vyrytým menom toho, ktorý zachránil život človeka. Boli sme hlboko dojatí priateľstvom a srdečnosťou prejavovanou nám na každom kroku, cítili sme, že sme medzi svojimi. Všade sme sa stretávali so živou spomienkou na našu vlasť, na prezidenta Masaryka, na ktorého si spomínali na osobitej slávnosti z príležitosti päťdesiateho výročia jeho smrti.

A ešte niečo: v rozhovoroch sme hovorili o možnostiach spolupráce a sľúbili sme si, že túto spoluprácu budeme pestovať. Podpisali sme spoločnú rezolúciu, z ktorej citujem aspoň toto:

Delegáti Stálej konferencie odsúdením politiky slovenského štátu tiež požiadali predstaviteľov organizácií bývalých československých občanov v Izraeli, aby vzali na vedomie, že slovenský národ, ktorý vo svojom slávnom Slovenskom národnom povstaní, ktorého sa zúčastnili aj občania židovského vierovyznania, ukázal odpor proti nacizmu a proti kolaborácii s ním, nemal nič spoločné s touto zločinnou politikou režimu na Slovensku za vojny. Prišli požiadať predstaviteľov týchto organizácií o spoluprácu na spoločnom diele proti komunistickému fašizmu a za oslobodenie Masarykovej demokratickej a humannej republiky.

Zároveň v rozhovoroch odsúdili chovanie pražského Husákovho režimu, ktorý sa proti zakorenenej tradícii Masarykovej republiky chová nepriateľsky voči štátu Izrael a kde len môže ho medzinárodne poškodzuje. Preto spolupráca s organizáciami bývalých československých občanov má za cieľ čiastočne vyvážiť to nepriateľské chovanie pražského režimu. Predstavitelia oboch strán sa v týchto rozhovoroch zhodli a sľúbili si budovať spoluprácu s československými exulantskými a krajanskými organizáciami v Spojených štátoch a v Kanade.

Za Stálu konferenciu: *Rudolf Fraštacký*
a *Ing. Štefan Papánek*

Za izraelské organizácie: *Kulka a Foltys*

Satelitní televize do Československa

Po čtyřletých neúspěšných startech byl konečně vypuštěn evropský satelit Ariane Evropské satelitní agentury. Tím byl také umožněn začátek provozu evropských satelitních televizních stanic. Mezi nimi i TELSTAR, která bude vysílat z Basileje ve Švýcarsku a která bude zachytitelná na celém území Československa. Je naděje, že by TELSTAR mohl myslet i na čs. televizní diváky, protože do programového ústředí byl přizván známý televizní autor *Vladimír Škutina*. Telstar začne vysílat od července 1989.

(Podle agenturní zprávy DPA)

Pejskarova kniha "Pronásledování vlastenci" je otřesným svědectvím o pronásledování a utrpení českých vlastenců!

Jožka Pejskar, známý a pilný novinář, jemuž jsou zejména vděční bývalí čs. političtí vězni za jeho statečné projevy z rozhlasu Svobodné Evropy, kdy po roce 1948 pod jménem Jožka Pero posíloval vězně v komunistických žalářích a táborech, odhaloval a tvrdě tepal zločiny a nelidské zacházení s vězni a jmény uváděl surové komunistické vyšetřovatele a bachaře, nás mile překvapil další knihou "Pronásledování vlastenci". Je to vlastně pokračování původní krásné myšlenky, kterou jako autor dvou úspěšných svazků "Poslední Pocta" uskutečnil: zachovat pro národ a budoucí generace vlastenecké činy a vzorné příklady práce a obětavosti zemřelých exulantů. Nyní knihou "Pronásledování vlastenci" ani ti noví čeští vlastenci nebudou zapomenuti! Autor dokumentárně dokládá jak stateční čeští vlastenci v boji za svobodu národa od roku 1897 pod různými režimy byli pronásledováni, prošli těžkými nelidskými zkouškami utrpení, a za svou věrnost a lásku k vlasti a národním ideálům humanity obětovali i své životy.

Ústředí čs. strany národně sociální v exilu vydalo tuto knihu k 90. výročí založení české strany národně sociální r. 1897—1987. Obsah knihy pozůstává ze čtyř částí: I. Rakouská perzekuce české strany národně sociální 1897—1918, II. Německo-nacistická perzekuce čs. národních socialistů za druhé světové války 1939—1945, III. Komunistická perzekuce čs. národních socialistů 1948—1987, IV. Sláva a pád Melantricha. Není divu, že z 278 stran téměř 200 stran knihy je věnováno části III. "Komunistická perzekuce...", která trvá téměř 40 let a její konec není v dohledu... Vždyť vynikající duch v oblasti kulturní, nedávno zesnulý profesor Václav Černý ve svých Pamětech IV, po svých zkušenostech s komunismem napsal komunistickému režimu, že je "nejkrutějším režimem současných dějin a také nejnekulturnějším..." Jožka Pejskar správně v předmluvě zdůrazňuje, že "Tato kniha o perzekuci národních socialistů nemíni snižovat a přehlížet odbojovou činnost příslušníků ostatních čs. demokratických stran, kteří podobně jako nár. soc. statečně a neohroženě bojovali za svobodu... Mnozí národní socialisté vstupovali do národního odboje... nikoliv jako straníci, nýbrž jako příslušníci českého národa..."

Při čtení knihy se vnučuje otázka, důležitá zejména pro mladou generaci: Jaké to byly ideje, které zapálily nadšení pro boj za svobodu a samostatný stát? Byla to láska k vlasti, myšlenka národní a sociální, v humanitě obsažené a už tehdy o humanitě prof. T. G. Masaryk napsal, že "humanita je náš národní program." A byla to i myšlenka sokolská, jíž

zůstala národně sociální strana věrna dodnes, i když v Masarykově republice jiné demokratické strany zakládaly své tělovýchovné organizace. O vzniku národně sociální strany Jožka Pejskar píše v knize: "...pět zvolených českých sociálně demokratických poslanců učinili dne 27. března 1987 protistátní prohlášení na říšské radě vídeňské... nešťastné prohlášení zapálilo jiskru nespokojenosti v českém dělnictvu a vedlo k ustavení nové české strany. Tehdy byli čeští demokraté úzce spjati s rakouskými sociálními demokraty, kteří neměli pro národní ambice Čechů porozumění... Svým upřílišněným marxismem a internacionalismem se stávali víc a více nepřijatelnými duchu českého člověka..." Tak vznikla strana národně sociální. Její mládež nikdy nezklamala. Protí komunizaci stála v prvních řadách.

Pejskarova kniha "Pronásledování vlastenci" je otřesným svědectvím nelidského, krutého, barbarského komunistického režimu, který nadále pronásleduje, zatýká, vězní, mučí a ubíjí nevinné lidi. V knize se mnozí z nás shledávají s jmény pronásledovaných lidí, komunisty vězňů, mučených a ubitých, které jsme znali z veřejného života a byli to i naši přátelé a často spolupracovníci. Kniha nám dokonce otvírá dokořán mnohá fakta, dosud nám neznámá. Posláním této knihy je nejen informovat, ale také vyburcovat čtenáře z dnes převládající lhostejnosti, nezájmu a pohodlnosti ke zločinnému komunistickému režimu a přejít k útok: zastavit a zničit vražednou činnost komunistických, barbarských režimů. Soudím, že i toto je poslání skvělé, dokumentární knihy, za níž autorovi patří náš dík. Je to vlastenecký čin a věříme, že jeho kniha splní své poslání a proto vyžaduje podporu nás všech, kteří usilují o vítězství duchovních, náboženských a mravních hodnot, úctu k lidské důstojnosti a to v duchu humanity, bratrství v národě a mezi národy! Oběti pronásledovaných vlastenců proti Rakousko-Uhersku a proti nacismu nebyly marné: skončily vítězně svobodou národa. Věříme, že i dosavadní strašné oběti a boj proti komunistickému režimu násilí skončí vítězně a Československo bude opět svobodné a nezávislé!

Ota Hora

(Knihu lze objednat na adrese: Josef Pejskar, 330 N. Stage Coach Lane, Fallbrook, CA, USA 92028.)

ZEMŘEL NÁRODNÍ PRACOVNÍK JIŘÍ ŠPÁNEK

Dne 11. listopadu 1987 zemřel v San Francisku zasloužilý národní pracovník Jiří Špánek. V únoru příštího roku by mu bylo 85 let. Narodil se v Praze-Hostivaři, v rodině živnostníka-vlastence, 10. února 1903. Od dětských let byl jeho láskou Sokol. A když mu bylo dvacet let, stal se náčelníkem T. J. Sokol v Hostivaři. Bylo to právě v době, kdy starostou Jednoty byl ministerský předseda Antonín Švehla. Po absolvování elektronické průmyslové školy se úspěšně uplatnil v podniku Ludvíka Očenáška, známého člena Mafie, která úzce spolupracovala s představiteli prvního čs. zahraničního odboje proti Rakousko-Uhersku a zasloužila se o založení Československé republiky, T. G. Masarykem, E. Benešem a gen. R. Štefánikem. Očenášek poslal mladého Špánka, jako spojku do vily dr. Schneinera, tehdejšího starosty České Obce sokolské s důvěrnými informacemi, které ve své vile "Demartinka" odposlouchal z vládní telefonní linky Vídeň—Berlín. Byla to nesmírně cenná služba pro čs. zahraniční odboj. Tehdy si toho mladý Špánek nebyl ani vědom, jakou významnou roli hraje v posledním roce první světové války.

Avšak, bylo to právě povolání, které talentovaného Špánka zaneslo do světa. R. 1926 nastoupil místo v Paříži, v radio-technickém závodě známé firmy Phillips, kde pracoval v laboratoři. Tehdy byla elektronika v počátcích, a tak se Jiří Špánek stal jedním z průkopníků. Ačkoliv nebylo jeho původním úmyslem zůstat trvale v cizině, stala se Paříž jeho trvalým domovem. Přispěly k tomu dvě okolnosti; v Paříži působila početná sokolská jednota, do které se okamžitě přihlásil. Stal se jejím čelným pracovníkem. A v Sokole našel svou životní družku, vlasteneckou sokolku, původem z Havlíčkova Brodu (Německého Brodu), která byla neteří českého politika, zakladatele čs. strany národně sociální a prvního ministra národní obrany, Václava Klobáče. V Paříži také zastihla Jiřího Špánka 2. světová válka. Vstoupil dobrovolně do čs. vojenské jednotky, kde působil jako četař. S touto jednotkou pak podstoupil smutnou, ústupovou cestu francouzské armády, když se německá armáda zmocňovala Francie v červnu 1940.

V pařížském Sokolu byl nadále činný i po válce, řadu let redigoval časopis "SOKOL" a v letech 1945—1952 byl pravidelným korespondentem chicagského krajanského časopisu "Svornost". Tehdy byla Špánkova publicistická a žurnalistická činnost velmi rozsáhlá a záslužná. Pohněval si však čs. komunisty, kteří mu neodpustili, že se pařížský Sokol po únoru 1948 nepodřídil zkomunizovanému Sokolu v Československu, a že odsoudil komunistický puč. Proto také Špánek změnil svůj původní úmysl vrátit se natrvalo do Československa, a rozhodl se r. 1952 emigrovat s rodinou do Spojených států, kde jeho syn Jiří tehdy sloužil v americké armádě.

Špánkovi se usadili v Chicagu, kde měli mnoho přátel mezi krajany, čtenáři Svornosti, v Sokole a v Čs. národní radě americké. Netrvalo dlouho a Jiří Špánek ochotně přiložil ruce ke společné práci. Stal se jednatelem a později starostou Sokola Slávského, vzdělavatelem Sokolské župy Střední, jednatelem odbočky Čs. národní rady americké, dr. Milada Horáková, jednatelem Oblastního výboru a členem předsednictva Ústředí Čs. národní rady americké. Členem jejího výboru byl do své smrti.

Před 24 roky, když Špánek dosáhl šedesáti let, přestěhovali se Špánkovi do Kalifornie. Sice na penzi, nikoliv na odpočinek. Znovu se zapřáhl do práce v Sokole a v ČSNRA, byl starostou sokolské jednoty San Francisko, starostou Sokolské župy Pacifické AOS, dlouhá léta byl předsedou odbočky Čs. Národní rady americké. Redigoval Věstníky, jak Sokola, tak ČSNRA. Zasloužil se o vydání dokumentární videokasety, obsahující průběh posledního XI. všesokolského sletu v Praze r. 1948. Za zásluhy o Sokol, především jako dlouholetý jednatel Sokola Paříž udělilo Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí Jiřímu Špánkovi zlatou medaili.

Špánkova manželka, Anna zemřela 12. května 1973 v San Francisku, ve věku 65 let. Špánkovi vychovali dva syny, Jiřího a Zdeňka, kteří, ačkoliv se narodili v Paříži, oba dosud plyně mluví česky. R. 1981 se Jiří Špánek podruhé oženil a jeho manželkou se stala Češka, také Anna a vlastenka, která se v době Špánkovy nemoci o něho obětavě starala, ošetřovala a věnovala mu veškerou pomoc a péči, jakou vůbec lze nemocnému poskytnout. Paní Anně Špánkové patří náš dík.

Se zesnulým se rozloučili naši krajané, kteří se dostavili v hojném počtu, dne 13. listopadu v Pohřební hale Grosby N.

Gray and Co. v San Mateo. Za místní odbočku Čs. Národní rady americké a Sokol se se zesnulým vlastencem rozloučil Jan Kučera a za Ústředí Čs. Národní rady americké a za Ústředí Čs. sokolstva v zahraničí, redaktor Jožka Pejskar, který se s ním rozloučil též za České Slovo, jehož byl zesnulý dlouhá léta dopisovatelem. Vzpomínkové setkání zakončili krajané zpěvem československé národní hymny.

Jožka Pejskar

Jan Herben, z díla Hostišov, pod Jabloní

(R. 1907):

“...A zdá se mi, kdybych nemohl rukama, že bych pracoval nohama, a kdybych neměl ani rukou ani nohou, že bych musil zuby plevel vykousat ze zahrady. Ano, třeba zuby vykousat, aby naše zahrádka měla čeho potřebyje.

Kdo rozumí těmto mým slovům? Nikdo, kdo je bezzemek. Nikdo mi nemůže rozumět, kdo nezažil toho okamžiku, když si usedneš na mez a víš, že sedíš na svém. Když si postavíš židli pod jabloň v zahradě, utřeš ji zástěrou a posadíš se tady na kus země, která je tvým majetkem. V tomto království, které v šedé dávnověkosti osadil praotec Čech, sedím já Čech nynější, Jan Herben, na židli, sedím pod svou jabloní a sedím na svém. Tu sedím a jsem svým pánem. Tu je moje právo historické a stát, kde chci, obdělávat svou půdu a mít své názory a sloužit dle svých názorů sobě a všem, kdož toho potřebují, aby v naší zemi vládl šťastný řád. A to je moje právo přirozené (dle Jozífka), abych přerazil hnáty každému, kdo by sáhl na tu mou židli pod jabloní a mému národu na jeho ideály a na jeho štěstí. Čtyři sta čtverečních sáhů v království českém, jež praotcové a otcové naši drželi, držím nyní já — já, Jan Herben, jsem dědicem blahých chvil, jež oni prožili a zakopali v dobách zoufalství: jak tu nyní chodím, chodím po tom dědictví, roste z něho ve mně sebevědomí jako v potomkovi těch Čechů, nepopustím, neskloním hlavu a můj hlas musí být slyšen. Jsem větší a silnější, když stojím na svém.”

CZECHOSLOVAKIA

STILL OCCUPIED !

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL OF AMERICA

Naše nálepky mají svou tradici a účel připomínat světu, že Československo je stále v sovětském zajetí. Těší nás první odezva na naši žádost o finanční příspěvek. Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

PANORAMA — Historické podání o Češích a Slovácích ve Spojených státech amerických. 328 stránek 7"x10" v angličtině, \$7.00 včetně poštovného. — Czechoslovak National Council of America, 2137 S. Lombard Ave., Cicero, IL 60650-2081.

Prosíme oznamte včas
změnu adresy

ČESKÝ ÚSPĚCH

Ruční plachtění nad krajinou, 200 mil, není tak lehké. Pouze dvakrát v historii tohoto sportu se pilotovi podařilo letět tuto vzdálenost bez přerušení. Avšak to bylo před tím než nadešel onen zajímavý letní den 30. června, kdy čtyři muži letěli nejméně tak daleko nad nevadskou pouští a jeden z nich byl Josef Bostík, který uletěl 227 mil a sedm desetin, což byl světový rekord. Bostíkova schopnost překonávat překážky nás ani nepřekvapuje. Jako osmnáctiletý, před pěti léty, vzal si baťoh na záda a odešel na Západ ze svého rodného Československa.

Bostík se naučil ručně plachtit v Praze, kde studoval na pražské universitě architekturu. Asi 40 pilotů se pravidelně scházelo o víkendech, většina z nich inženýrů, kteří si sami sestrojili své létající draky. Bostík si udělal svůj z aluminiových trubek, které jeho kamarád propašoval z továrny pro národní obranu. Bostík říká, že vláda jim přidělila dílnu, schůzovní místnost a šest set feetů dlouhou trať na létání severozápadně od města.

Pouze za rok od svého prvního letu byl Bostík pozván, aby reprezentoval svou zemi v soutěži proti Polsku. Rozhodl se však odejít ze své země nadobro. Bostík se dostal do Německa a čekal devět měsíců než mu byl vyřízen asyl ve Spojených státech. Po příjezdu do Ameriky se ho ujala teta, která bydlí v Kalifornii. V San Capistrano dostal práci dělat hamburgry u McDonald. Bylo to jediné zaměstnání, které mohl dostat, protože neuměl anglicky. Jeho teta chtěla, aby dostudoval anebo se dal na vojnu, avšak jeho touha bylo létat. Odstěhoval se od tety a osamostatnil se.

“Hang Czech” jak mu říkají jeho přátelé, žije v 1977 Dodge Econoline Van, který si koupil za \$750 a upravil si jej. Sprchuje se v health clubs a pracuje jako tesař. Bostík říká, že se nyní plně věnuje a soustřeďuje na létání.

Z časopisu Outside

PAMATUJTE NA RADU SVÝM PŘÍSPĚVKEM!

Schvalujete-li pevné zásady a postoj Rady k nejdůležitějším otázkám dnešního vývoje, získejte nám nové členy!

Sbohem B. Čihákové

Slunce.
Je krásný den.
Na cestu se balí.
Plánuješ...
Po celou tu dobu.
Daleko za horou
mraky se valí.
Tvůj život — dlouhý most
od malé kolébky
do malého hrobu.
Kratičký pro nás,
kteří Tě znali.
Bylo to krásné
a bylo toho dost.
Proč jsme si tedy
zaplakali?
Sbohem
je vždycky těžko dát
tomu,
kdo uměl žít,
únavy neznal
a měl nás rád.

IJK.

ZPRÁVY ODBOČEK A OBLASTÍ

ZE SAN DIEGA

MASARYKŮV VEČER V SAN DIEGU

Padesátého výročí Masarykova úmrtí vzpomenula odbočka Čs. Národní rady americké San Diego 25. září v místnosti Klubu v Del Mar. Předsedkyně odbočky, univ. prof. dr. Marie Dolanská, uvítala členy odbočky a hosty, kteří se dostavili ve značném počtu. Potěšující byla účast mladých uprchlíků. V kulturní části programu, který řídil Rev. dr. Ivan Franklin účinkovali: dr. M. Dolanská, dr. Eva Rheinwaldová, Michaela Karlová, Eva Franklinová, Luboš Tesař. Předneseny byly hudba, zpěv a recitace. Po zahájení večera vyslechli účastníci s velkým zájmem poselství prezidenta R. Reagana Čechům a Slovákům. Na oslavu se dostavil se svou chotí dr. Jiří Diamont z Holandska, který právě byl služebně v Kalifornii. Přednesl projev o T. G. Masarykovi, jak si představoval češství a emigraci. Značnou pozornost účastníků večera vyvolal dialog v uměleckém podání dr. I. Franklinem a jeho chotí Evou Franklinovou. Dialog představoval "Druhý rozhovor Milady Horákové s T. G. Masarykem na Věčnosti". Velmi vtípné byly zábavné historky ze života T. G. Masaryka, podané v dialogu J. Pejskarem a Evou Franklinovou. Večer svým hodnotným programem a početnou návštěvou patřil k nejzdařilejším podnikům odbočky. Z Los Angeles se dostavili jako hosté dr. Jiří Breber, předseda odbočky Čs. Národní rady americké a místopředseda odbočky Boris Rajek.

Z chicagské oblasti

Úspěšný večer k poctě vítězů tenisového turnaje

Odbočka 28. říjen ČSNRA ve snaze obohatit krajanův život, pořádala opět tento rok tenisový turnaj, pod záštitou peněžního ústavu Mid America, Čermákova tř., Cicero, Ill.

Naši milí tenisté při schůzce s představiteli pořádající organizace se sešli v místnosti klubu Sparta, kde losováním se rozhodlo kdo s kým bude soutěžit. Víkend 12.—13. září byl určen k turnaji, který se odehrál na dvorcích Morton West v Berwynu.

14. listopadu Odbočka 28. říjen v restauraci "Plaza" v Berwynu, v přátelském ovzduší s vítězi tenisového turnaje i milými hosty, předala ceny vítězům.

Dr. Leo Rozbořil předseda ČSNRA, sestra Rozina Nehasilová, předsedkyně Odbočky a br. Ota Karásek, organizátor tenisového turnaje se společně podíleli na rozdání cen s osobním blahopřáním.

Br. Ota Karásek a Richard Půr ve vzájemné shodě se zasloužili o zdar celého dne a patří jim náš vroucí dík.

Páni Emil Pavlas, Richard Půr obohatili večer hudebním programem populárních českých písní, p. Pavel Vančěk nemálo přispěl k úspěchu večera natočením a promítáním videa, které se všem líbilo, upřímné díky všem.

Majiteli restaurace p. Zdeňku Kreslovi blahopřejeme k vzornému vedení jeho podniku a výborné kuchyni. Bylo nám všem dobře.

Předsednictvo odbočky 28. říjen

Rozloučení s bratrem Jiřím Špánkem v Chicagu

Byl pravý listopadový den s větrem a deštěm, když jsme se sešli na Českém Národním hřbitově u Masarykova mausolea v Chicagu, abychom naposled pozdravili našeho dlouholetého přítele a zasloužilého vlastence, člena výkonného výboru ČSNRA a předsedu odbočky ČSNRA v San Francisku, Jiřího Špánka.

Sešli jsme se v hojném počtu spolu s jeho rodinou. Rozloučení zahájil starší syn George Špánek, po něm se rozloučil za Sokol Václav Ženíšek a za ČSNRA Eduard Delin. Všichni řečníci zdůraznili neúnavný boj Jiřího Špánka za svobodu, jeho oběti a lásku ke staré vlasti — Československu. Po zazpívání československé hymny byl popel Jiřího Špánka a jeho první manželky Anny uložen do schránky k věčnému odpočinku.

Naše nálepky mají svou tradici a účel připomínat světu, že Československo je stále v sovětském zajetí. Těší nás první odezva na naši žádost o finanční příspěvek. Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

Roční předplatné Věstníku — \$5

Slovanské oddělení při Státní Universitě Michigan v Ann Arbor, Michigan, nabízí nově vyšlou literaturu v anglickém a československém jazyce

Czech Literature, by Arne Novák. Edited with a Supplement by William H. Harkins. ISBN 0-930042-20-4, cloth, \$15.00

Baroque in Bohemia, by Milada Součková. 36 illustrations, paper, \$12.00.

Eleven Contemporary Artists from Prague. 35 full page illustrations, \$15.00.

Czech Poetry. A Bilingual Anthology. Introduced by René Wellek. ISBN 0-930042-34-4, cloth, \$15.00.

Czech Prose. Edited and translated by William E. Harkins. Michigan Slavic Translations, 6. ISBN 0-930042-51-4, cloth, \$15.00.

Mastičkář: A Medieval Czech-Latin Easter Farce, by Jarmila F. Veltrusky. Michigan Studies in the Humanities, 6. ISBN 0-936534-05-2, cloth, \$25.00.

Medieval Slavic Lives of Saints and Princes. A Bilingual Anthology, including the "Pannonian" Lives of St. Constantine-Cyril and St. Methodius; the First Church Slavonic Life of St. Wenceslaus, etc. Translated and introduced by Marvin Kantor. ISBN 0-930042-44-1, cloth, \$15.00.

Check should be made payable to the University of Michigan and sent to Department of Slavic Languages & Literatures, The University of Michigan, Modern Languages Building, Ann Arbor, Michigan 48109.

Nový slovanský program na Benediktinské koleji v Lisle, Illinois

Nový slovanský program nabízí variaci studií slovanských jazyků, literatury, jejich původu, kultury, politického a historického vývoje až do dnešní doby ve formě diskusí a čtení.

Československý program na IBC nabízí kursy kultury a historie a používá bohatou kolekci 5,000 spisů v českém a slovenském jazyce.

Informace podá: Illinois Benedictine College, 5700 College Rd., Lisle, Illinois 60532-0900. Tel.: 312/960-1500.

Dary In Memoriam

K uctění památky Blanche Čihákové věnuje pan a paní A. Smuntovi, IL \$ 25.00
K uctění památky Blanche Čihákové věnuje Mrs. Milada Mička, MA 25.00

Členské příspěvky a dary odboček

Odbočka Gen. M. Štefánik, IL \$190.00
Odbočka Gama, IL 192.00
Odbočka Oregon, OR 84.00
Masarykovo sdružení Detroit, MI 179.00

V rámci nálepkové akce ČSNRA

Mr. & Mrs. Larry V. Obereigner, OR \$ 50.00
Mr. John E. Sierocinski, President
Second Federal S&L Assn., IL 50.00
Frederick G. Kent, CA 25.00
Dr. Ladislav J. Doubek, Canada 25.00
Mr. & Mrs. Eduard Dellin, Sr., IL 25.00
Mr. & Mrs. Igor Nabelek, TN 30.00

Dar na činnost ČSNRA

Mr. & Mrs. Joseph P. Zacharda, IL

\$100.00

POZNAMENEJTE SI DEN

16. LEDNA 1988

Representační Ples

ČSNRA CHICAGO

RITZ-CARLTON HOTEL

O bližší informace volejte úřadovnu ČSNRA
— 656-1117.

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

jest připravena poskytnouti vám nejuvýhodnější druhy
životních pojistek plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402

Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

FIRST CLASS MAIL

